

[Christmas Møller.]

Vis tages Hensyn til, at dette Lands økonomisk er stillet anderledes end nogle af de Lande, vi saa let sammenligner med, derved at Landets Betalingsevne, om vi giver den tøjlesløse Frihed — og det skal jeg komme til senere —, staar overfor Krav paa 1 000 Mill. Kr. i Guld, 1 300 Mill. Kr. i Papir.

Endvidere maa man tage i Betragtning et Forhold, som man har talt forholdsvis sagte om, men som jeg tror, det er lige saa godt at tale lige ud om, saaledes som Tingen er. Jeg havde næsten den Følelse, at det overfor den Ordning, som Landet har i Dag, gik det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som mange andre Barnefædre, der ikke er alt for villige til at vedkende sig Paterniteten til Barnet, men Forholdet er jo klart og ligetil dette, at man i 1931 kunde gøre Danmarks Kulimport op paa den Maade, at vi hos England havde købt ca. 1,6 Millioner Tons, medens vi i 1913 havde købt 2,9 Millioner Tons, altsaa ca. det dobbelte, men i et Land som Polen, der køber overmaade lidt hos os, havde vi i 1913 købt højt regnet 32 000 Tons — i den Opgørelse, jeg har her, gaar Polen i 1913 ind under andre Lande, af let forstaaelige Grunde —, men i 1931 1 313 000 Tons.

Hvad vil det nu sige? Det vil sige, at medens vi vedblev at sælge og udvide vor Produktion til det engelske Marked, har for en Vare, som England ganske utvivlsomt lægger afgørende Vægt paa, Udviklingen været den, at vort Indkøb i England er gaaet ned til det halve, medens vort Indkøb i et Land, som viser meget ringe Interesse for os, er gaaet saa stærkt op, som jeg her har nævnt.

Ogsaa dette hører med til de Kendsgerninger, som naturligt maa tages med i Betragtning, naar man i Dag skal dømme om, hvorledes vi skal indrette vore Forhold, og, som det er vor Opfattelse, skal dømme derom paa Baggrund af hele det økonomiske Billede, man kan tegne af dette Lands Erhvervsliv, af det meget stærke Fald i Prisen paa Landbrugsprodukter, af den meget stærke Nedgang i vor Samhandel med andre Lande, af den afgørende Betydning, et enkelt Marked har for os, og endelig ogsaa, naar man skal se paa Øjeblikkets Situation, den afgørende Betydning, som naturligvis Nationalbankens økonomiske Styrke, dens Valutareserver eller rettere Mangel paa Reserver maa have i vore Overvejelser, og de overmaade store Krav, som eventuelt kan rejses i det Øjeblik, man erklærer den ubundne Frihed.

Det næste Spørgsmaal, jeg gerne et Øjeblik vil beskæftige mig med, fordi jeg tror, det er lige saa godt, at vi faar Tingene paa det rene, saaledes som de virkelig er, er da dette: Hvad har vi indtil Dato gjort her i Landet overfor Valutasituationen, efter at Sterling forlod Guldet den 20. September i Fjor?

Det første Skridt blev foretaget af den højtærede Justitsminister den 22. September; det fik Godkendelse Ugedagen efter, den 29. September, af Rigsdagen ved, at vi lod Kronen forlade Guldet. Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at dette var et Krav, som i ganske særlig Grad den Gang meldte sig hos Landbruget. Det viste sig ogsaa hurtigt — atter efter vor Opfattelse, fordi man ikke vilde følge den Told- og Handelspolitik, som er nødvendig, og om hvilken jeg tror, jeg har Lov til at sige, at større og større Krædse i Landet indser, at den er nødvendig —, det varede ikke mere end to Maaneder, saa var det givet, at der maatte foretages noget overfor Kronespørgsmaalet her i Landet, og vi kom da til Loven af 18. November 1931.

Hvad gik denne Lov nu ud paa? Ja, det Lovforslag, vi her behandler, den Ordning, vi her har, er jo sammensat af to Love, nemlig Loven af 18. November med dens Tvangsbestemmelser for Valuta og Valutaattestordningen af 30. Januar i Aar. Det er det, Loven af 30. Januar indeholder: 18. November-Lovens Forlængelse plus Valutaattestordningen, og det er det, som atter Loven af 31. Marts indeholder.

Lad os nu se lidt paa, hvad det var, man gjorde den 18. November i Fjor. Jeg beder her om den højtærede Formands Tilsladelse til nogle korte Citater og ogsaa til nogle ganske korte Citater senere i min Tale. Da vi gennemførte denne Lov om Tvangsafleveringen af Valuta, udtalte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — det findes i Folketingstidenden 1931—32, Sp. 1505:

„Efter de Bevægelser, der i de sidste Dage er foregaaet i Valutaansættelserne, er den danske Krone sammen med den svenske og den norske Krone i Paritet med Sterling.“

Kronen havde, saaledes som det ogsaa fremgaar af et Bilag, fra September op til 18. November ligget over Sterling, hvilket efter min Opfattelse var en Fejl, og nu førtes efter en Række Forhandlinger Kronen i Paritet med Sterling. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fortsatte:

„Jeg tror, at denne Kroneværdi i Betragtning af vor nære Tilknytning til England er den for os mest naturlige og